

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966700672.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Jeg havde samme Kræsenhed i Henseende til min Pen, som *Iulius Cesar* over sin Kone: Hun maatte ikke engang være mistænkt, og Skinneth af Hyklerie, maatte ikke hvile paa mig, og derfor roes te Jeg aldrig nogen af De Stoere, endskiønt mit Hierte følede deres gode Handlingers fulde Værd. Men da *Bernstorff* 1770 Bekom sin Afskeed og forlod Landet, saa glemte jeg ikke at udtrykke mine Følelser over ham i mit Digt over Frihed og Eyendom; thi en falden Minister kunde ingen finde sin Regning ved at roese, og følgelig maatte den Bære Sandhedens udødelige Præg hos Efterslægten<.> Der vare vel de i Selskabet, som ønskede, at jeg vilde forandret det, som ogsaa var Aarsagen, at det Blev det andet i steden for Det første, men jeg var urykkelig, og sagde med *Pilatus*: det jeg skrev, det skrev jeg.